

INTERVIEW: TIHOMIR BLAŠKIĆ

VIŠE VJERUJEMO OBRANI

*Mi vojnici
moramo
obraniti svakog
Hrvata na
njegovom
životnom
prostoru i
zaštititi taj
prostor.
Zemljovide
prepuštamo
onima koji su za
to dobili mandat
hrvatskog
naroda*

NEGO PREGOVORIMA

Pukovnik Tihomir Blaškić oženjen je, otac jednog djeteta. Roden je 1960. u Kiselicama. Bio je časnik JA, koju je napustio 12. kolovoza 1991., u činu kapetana prve klase, s položenim ispitom za čin majora. Završio je posdiplomski studij poslovne i pravne informatike i položio usmeni magisterski ispit. Prije rata bio je asistent za vojno-stručnu obuku studenata na Fakultetu poljoprivrednih nauka u Ljubljani. Nakon toga službovao je, do odlaska iz JA, u Pivki i Postojni. Iz Slovenije, samovoljno napuštajući JA, morao se skloniti u Beč. U HVO-u je od 6. travnja 1992. Od 27. lipnja 1992. godine na dužnosti je zapovjednika Zbornog područja HVO-a Središnja Bosna.

Kako ocjenjujete dosadašnje rezultate HVO-a na svom području?

- Na području središnje Bosne HVO se susreo s temeljnim ciljem pripreme naroda za obrambeni rat i temeljnom zadatkom obrane hrvatskog naroda i prostora od bilo kojeg neprijatelja. S dosada postignutim nismo u potpunosti zadovoljni, ali smatram da je, s obzirom na sredstva, ljudski čimbenik i prostor, iskorišten optimum mogućnosti za ostvarivanje postavljenog cilja. HVO je na tim prostorima bio i danas je jedini

kolezionalni čimbenik organiziranja naroda za obrambeni rat.

Kakav je trenutačni položaj HVO-a?

- Položaji obrane HVO-a su maksimalno u vojnom smislu uređeni, utvrđeni, čvrsti i dovoljno sigurni za obranu hrvatskog naroda koji živi na području Zbornog područja Središnje Bosne.

Vitez, Busovača, Novi Travnik obranili su se od neuporedivo brojnlje muslimanske vojske. Travnik i Bugojno, lako s većim snagama, nisu. Zašto?

- Dio Travnika je obranjen, ali sigurno da je nadmoćnost neprijatelja u samom Travniku bila odlučujući čimbenik. HVO Travnika imao je predu sebe kompletan 3. korpus muslimanske vojske, što znači ukupno 17 brigada. Četiri brigade iz samog Travnika, zatim sve muslimanske snage iz Zenice, Visokoga, Kakanja, Breze, Žepče. Što je učinilo da je odnos snaga HVO-a prema muslimanskim snagama bio i prema 10, a negdje i prema 12. Vitez, Busovača i

Novi Travnik bili su preteća modela vojnog organiziranja. Već u prijašnjim sukobima pokazali su da narod ne može nikko pobijediti, bez obzira na to kakav

odnos snagu bio. I u Busovači je odnos bio 6 prema 1, ali crte obrane nisu popuštale. Bugojno nije u zoni moje odgovornosti i nisam kompetentan o tome dati izjave.

Travničani su tvrdili kako je naredeno povlačenje bez borbe. Nekli su spominjali i Vaše Ime. Je li bila stigla takva zapovijed?

- To je apsolutno netočno, jer nikad nijednomu hrvatskom vojniku HVO-a nije izdana zapovijed za povlačenje bez borbe. Obrana grada Travnika je, s vojnog aspekta, stručno organizirana, uvažavajući tri bitna čimbenika - ljudski, vrijeće i materijalno-tehnička sredstva. Nakon višednevnih iscrpljujućih borbi s mnogo nadmoćnjim neprijateljem i gubišta određenih pozicija, izvršeno je povlačenje postrojbi travničke brigade s područja sela Ovcarevo i Paklarevo. Zapovjedništvu i zapovjedniku u svakom su momentu izdavane precizne, jasne i realne zapovijedi. Sve su se odluke donosile na temelju cjelokupne procjene i odobrenja Glavnog stožera HVO-a.

Ako nije vojna tajna, koliko su ukupne žrtve u središnjoj Bosni?

- Više od 5500 vojnika dosad je izbaćeno iz staja. Ostalo ne bih ovom

prilikom. Bit će vremena.

U okruženju ste već duže vrijeme. Hoćeće li izdržati?

- U to smo apsolutno sigurni. Ne samo da ćemo izdržati, nego ćemo i debllokirati te prostore. Dio posla već smo otavili.

Što je najveći problem u obrani središnje Bosne?

- Najveći su problem velika potreba materijalno-tehničkih sredstava zbog intenzivnih borbenih djelovanja. Ipak bih ovom prilikom pohvalio logističku podršku od strane Glavnog stožera, koja je, unatoč svim problemima, redovna.

Kakvo je stanje na suprotnoj strani. Naime u Hrvatskoj se mogu čuti mišljenja kako Muslimani više nemaju ni oružja ni streljiva?

- Na prostoru moje zone odgovornosti oni oružja imaju čak i previše. Od suvremenoga automatskog naoružanja, posebice strojnica M-84 srpskog porijekla, topova, minobacača, tenkova, višecijevnih raketnih bacača i drugoga. Kompletan program proizvodnje streljiva, od najnizjega do najvećih kalibara, oni su usvojili i vrše popunu iz vlastite proizvodnje, uključujući i pomoć u repromaterijalu iz srpskih zemalja.

Kreševu, Kiseljak i dio fojsničke općine koji kontrolira HVO također su u središnjoj Bosni, ali nisu vezani sa snagama u Vitezu i Busovači. Kako se oni drže?

- Sigurno da je volja i odlučnost hrvatskog naroda na tih prostorima izuzeto rano probudena i rezultirala je čitvom obranom tih prostora, a ja bili su dodata i Vareš, koji je u sastavu naše druge operativne grupe središnje Bosne. Oni skladno i organizirano izvršavaju sve zapovijedi vezane za obranu naroda i hrvatskih prostora. Ta fizička razvojenost nije bitan i odlučujući čimbenik, jer smo mi u svojim procjenama i računalni da bi moglo doći do privremenog fizičkog razdvajanja tih prostora. Prva operativna grupa je travnička, druga je kiseljačka, treća Žepić i četvrta Sarajevo. Sve operativne grupe pod mojim su zapovjedništvom, i linije vođenja i zapovijedanja apsolutno funkcionišu. Neprekidno.

Kontrollate li teritorij središnje Bosne koji po ženevskim dokumentima pripada Hrvatskoj Republici Herceg-Bosni?

- Taj je teritorij pod kontrolom HVO-a, a i preostali teritorij na kojem je stoljećima živio hrvatski narod, i mi

očekujemo da će se u nastavku pregovora naći rješenje za te prostore na kojima je bila, a bit će i ubuduće, vlast HVO-a. Ovdje mislim posebno na područje Kiseljaka, Kreševa, Vareša, Žepića. Manjih problema ima s koridorima koje ćemo, nadam se, pozitivno rješiti. Ženevsku kartu ne smatram konačnim rješenjem. Za nas vojnike postoji samo jedan cilj: obraniti svakog Hrvata na njegovu životnom prostoru i zaštitići taj prostor. Zemljovide i ostalo prepustamo onima koji imaju mandat hrvatskog naroda i koji su i do sada pokazali rezultate na koj napornoj i odgovornoj zadaci.

Muslimani intenzivljuju napade na Vitez. Strani novinarji dvoje o mogućnosti obrane HVO-a. Jesu li u pravu?

- Mi znamo za namjere muslimanskih snaga i što je njihov cilj. Vitez će sigurno biti obranjen.

Neki članovi Vašeg stožera prijetili su i dlanjem u zrak tvornice eksploziva u slučaju opasnosti.

- Nikada nisu postojale prijetnje članova Stožera, ali sam u službenim razgovorima sa zapovjednikom UNPROFOR-a iz britanskog bataljuna dao do znanja kako postoji mogućnost dizanja u zrak tvornice uslijed granatiranja tvornice eksploziva od strane muslimanskih snaga. Također sam osobno dao do znanja tom zapovjedniku UNPROFOR-a da ni u kom slučaju tvornica eksploziva ne može pasu u ruke muslimanskih snaga. Prije bismo je digli u zrak.

Bolnica u Novoj Biloj meta je muslimanskih napada. Kako se zbrinjavaju ranjenici?

- Ratna bolnica u Novoj Biloj je naodigled predstavnika UNPROFOR-a i UNHCR-a u više navrata granatirana, posebice u vrijeme predviđeno za evakuaciju ranjenika, čime je ta evakuacija spriječavana i odgadana. Ranjenici se zbrinjavaju u teškim, rekao bih nemogućim, uvjetima. Bolnica posljednjih 15 dana nema stuje ni vode, a do sada smo dobili svega 300 litara naftne za rad agregata, koji koristimo samo za vrijeme operativnih zahvata. Osoblje bolnice, s ravnateljem dr. Tihomirom Perićem na čelu, ulaze goleme napore i uspijeva zbrinuti svakog ranjenika. Ljudi su sigurni da će biti zbrinuti u slučaju ranjanja.

Hoće li se središnja Bosna spašavati vojnički ili pregovorima?

- Središnja Bosna će u svakom

slučaju biti obranjena kao integralni prostor Hrvatske Republike Herceg-Bosne, a uvjeren sam da su čelnici Hrvatske Republike Herceg-Bosne do sada uvijek bili maksimalno kooperativni svim zahtjevima svjetske zajednice koji su usmjereni k miru, što će sigurno i ubuduće biti njihovo opredjeljenje.

Istraživali ste zločin u Ahmićima. Kakav je rezultat dosadašnje istrage?

- Istraž je još u toku, prikupljaju se podaci. U svakom slučaju, riječ je o dobro smislijenom scenaru kojim se od strane muslimanskih snaga željelo još jednom pred svjetskom zajednicom nanjeti laganu postrojbama HVO-a. Nakon zločina koje su muslimanske snage počinile na prostorima hrvatskih selu Lašve, Dusine, Gustog Gruba i drugih selu u općini Busovača,

insceniran je slučaj Ahmića i vješto plasiran inozemnim novinarama i promatračkoj misiji EZ-a, uz pomoć tadašnjeg zapovjednika britanskog bataljuna Boba Stevaria. Do sada smo sigurni da su zločin počinili pripadnici HOS-a iz Zenice, koji je bio većinski muslimanski, i dijelovi muslimanskih snaga MOS-a, a već sam rekao da se istraž i dalje nastavlja. Sigurno je da HVO ne stoji iza zločina koji nam se želi pripisati. Međutim, želim reći da se ninođe veći zločin vješto prikriva. Muslimanske su snage u selu Maljincu, općina Travnik, strijeljale više od 40 civila, pretežito žena i djece, još početkom lipnja. Do danas nam nije dopušteno, kao ni UNHCR-u ili Medunarodnom Crvenom križu i Europskoj promatračkoj misiji, obići to područje i obaviti ekshumaciju tijela. To je bilo kolektivno strijeljanje, pred drugim Hrvatima, koji su morali iskopati grobnicu za ubijene.

SLOBODAN LOVRENOVIĆ